

[Jørgen Jørgensen.]

læger pressede en ordning igennem uden at undersøge forholdene til bunds.

Når det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen siger, at med forslaget om at undersøge muligheden for en tredeling af sygehuset forlader vi grundlaget for det, jeg har gjort mig til talsmand for, at sindssygepatienterne skal indgå i det daglige lægelige samarbejde, så kan jeg ikke give det ærede medlem ret. Når det drejer sig om et så stort antal patienter som her, vil der for mange patienters vedkommende ikke være tvivl, men der vil være en række grænsetilfælde, hvor det er meget afgørende, at en ansvarlig læge på sindssygehospitalet har adgang til at drøfte de pågældende patienters forhold med en ansvarlig læge fra en anden afdeling på sygehuset, og denne anden afdeling må være placeret i nærheden. Det er ikke spørgsmålet om anbringelse af en del af de sindssyge, for hvem forholdet er klart, for dem kan man indrette hjemmet i Brønderslev og skaffe alle de hjælpemidler til veje, som der er brug for; men det, der har interesse, er det samarbejde mellem specialuddannede læger, som i alle grænsetilfælde er en nødvendighed for at kunne træffe så sikker en afgørelse som muligt.

Når det ærede medlem derefter spørger: hvad så med vore andre sindssygehospitaler, der har vi jo ikke disse muligheder? — så vil jeg svare: nej, det har vi ikke, og det kan vi ikke på en gang ændre, men det spørgsmål, det drejer sig om her, er: Skal vi placere det nye hospital med de samme ringe muligheder, som vi må erkende vi har overfor de gamle hospitaler? Det er det, det ærede medlem tilråder. På samme tid, som det ærede medlem erkender, at der er på vej nye behandlingsformer for sindssyge, som ikke i tilstrækkelig grad kan praktiseres med de nuværende sindssygehospitals beliggenhed, tilråder det ærede medlem at bygge et hospital til med lignende beliggenhed.

På samme måde som den højtærede minister siger det ærede medlem, at der ikke er kommet noget nyt frem i sagen. Det er en noget overlegen måde at afvise alle de synspunkter på, som fra sagkyndigt hold er kommet frem både overfor udvalget og i pressen gennem den sidste tids drøftelser. Jeg tror ikke, det ærede medlem har været nogen opmærksom deltager i udvalgsarbejdet, når det helt er undgået det ærede medlems opmærksomhed, hvad der er ført frem af nye synspunkter i så henseende.

De økonomiske beregninger, som udvalget

har modtaget fra ministeren, og som formentlig er foretaget af direktøren for sindssygevesenet, kan jeg ikke tillægge nogen særlig vægt. Disse beregninger er jo foretaget på et noget uvirkeligt grundlag. En afdeling for sindslidende, der placeres i forbindelse med et centralsygehus i Hjørring eller Aalborg, skal naturligvis ikke isoleres i den grad, at man ikke kan have varmeanlæg og en række andre praktiske og administrative foranstaltninger fælles. Jeg vil naturligvis ikke benægte, at en deling af sygehuset med specialafdeling i forbindelse med de bestående centralsygehuse i Hjørring og Aalborg og en plejeafdeling i Brønderslev måske vil blive dyrere end den vedtagne ordning med hele hospitalet samlet i Brønderslev. Det ved jeg intet om, og de oplysninger, der foreligger for udvalget, kan der ikke bygges noget sikkert på. Men selvom det blev en smule dyrere, hvilket ikke engang er sikkert, ville det i hvert fald kun dreje sig om små beløb set i forhold til det samlede projekt, og så byder delingen på så mange fordele, at det langt opvejer denne forskel i udgift. Endelig er der det at sige, at det, vi 7 medlemmer i udvalget foreslår, kun er, at Brønderslevprojektet stilles i bero, og at sagen yderligere undersøges, før endelig afgørelse træffes, og under det, som skal undersøges, hører naturligvis også den økonomiske side af sagen, som helt og fuldt må klarlægges.

Det synspunkt, som er blevet fremført som et hovedsynspunkt i debatten her, hensynet til borgerne i Brønderslev, sætter jeg ingenlunde til side. Borgerne i Brønderslev, som har en begrundet forventning om, at hospitalet skal ligge dér, har naturligvis krav på, dels at der inden altfor lang tid bliver truffet en endelig afgørelse, dels at de forberedelser, som er foretaget, ikke skal komme byen til skade, men hensynet til de patienter, som i den kommende tid får brug for dette sygehus, er større end hensynet til de almindelige økonomiske forhold for Brønderslevs borgere. Hensynet til de lokale synspunkter må vige for hensynet til de medborgere, der er så ulykkeligt stillet, at de skal have plads på dette hospital.

Vi indanker nu fra udvalget denne vigtige sag til det høje tings afgørelse. Det er et spørgsmål af en særlig karakter. Det er ikke et partispørgsmål og bør ikke være det. Hvert enkelt medlem får nu ved sit ja eller sit nej ansvaret for, om rigsdagen helt skal se bort fra alle de vægtige grunde, der er fremført imod at føre loven igennem og bygge det nye hospital i Brønderslev, eller sagen skal undersøges og overvejes endnu